

KOMMISJONSFORORDNING (EF) nr. 1073/2005**2008/EØS/38/57**

av 7. juli 2005

om endring av forordning (EF) nr. 1725/2003 om vedtakelse av visse internasjonale regnskapsstandarder i samsvar med europaparlaments- og rådsforordning (EF) nr. 1606/2002 med hensyn til IFRIC 2(*)

KOMMISJONEN FOR DE EUROPEISKE FELLESKAP
HAR —

under henvisning til traktaten om opprettelse av Det europeiske fellesskap,

under henvisning til europaparlaments- og rådsforordning (EF) nr. 1606/2002 av 19. juli 2002 om anvendelse av internasjonale regnskapsstandarder⁽¹⁾, særlig artikkel 3 nr. 1, og

ut fra følgende betraktninger:

- 1) Ved kommisjonsforordning (EF) nr. 1725/2003⁽²⁾ ble det vedtatt visse internasjonale standarder og tolkninger som forelå 14. september 2002.
- 2) 17. desember 2003 kunngjorde IASB (International Accounting Standard Board) den reviderte internasjonale regnskapsstandard (IAS) 32: «Finansielle instrumenter — opplysning og presentasjon». IAS 32, som fastsetter grunnleggende prinsipper for klassifisering av instrumenter som forpliktelser eller egenkapital, ble vedtatt av Europakommisjonen ved kommisjonsforordning (EF) nr. 2237/2004⁽³⁾ av 29. desember 2004.
- 3) Etter tosidige drøftinger med representanter for samvirkeforetak og etter anmodning fra Kommisjonen har IASB oppfordret Den internasjonale tolkningskomité for finansiell rapportering (IFRIC) til å utarbeide en tolkning for å lette anvendelsen av den reviderte IAS 32.
- 4) IFRIC 2: «Medlemsandeler i samvirkeforetak og tilsvarende instrumenter» ble kunngjort 25. november 2004. Tolkningen presiserer at medlemsandeler skal klassifiseres som finansielle forpliktelser eller egenkapital, avhengig av hva som kjennetegner slike andeler, særlig når det gjelder innløsning av andelene. Ikrafttredelsestidspunktet for anvendelse av denne

tolkning er det samme som for IAS 32, slik det allerede er angitt i betraktning 3 i forordning (EF) nr. 2237/2004 av 29. desember 2004 om vedtakelse av IAS 32.

- 5) Samråd med teknisk sakkyndige på området bekrefter at IFRIC-tolkning nr. 2: «Medlemsandeler i samvirkeforetak og tilsvarende instrumenter» oppfyller de tekniske kriteriene for vedtakelse fastsatt i artikkel 3 nr. 2 i forordning (EF) nr. 1606/2002.
- 6) Forordning (EF) nr. 1725/2003 bør derfor endres.
- 7) Denne endringen bør unntaksvis tre i kraft for regnskapsperioder som begynner 1. januar 2005 eller senere, dvs. fra et tidspunkt som er tidligere enn tidspunktet for denne forordnings kunngjøring. Tilbakevirkende anvendelse er unntaksvis berettiget for å gjøre det mulig for samvirker å utarbeide sitt regnskap i samsvar med IAS 32, slik den tolkes av IFRIC 2, og for at de berørte foretakene med rimelighet kunne forvente en slik anvendelse allerede ved tidspunktet for vedtakelse av IAS 32.
- 8) Tiltakene fastsatt i denne forordning er i samsvar med uttalelse fra Komiteen for regnskapsregulering —

VEDTATT DENNE FORORDNING:

Artikkel 1

I vedlegget til forordning (EF) nr. 1725/2003 gjøres følgende endringer:

Teksten til IFRIC-tolkning nr. 2: «Medlemsandeler i samvirkeforetak og tilsvarende instrumenter» som fastsatt i vedlegget til denne forordning, innsettes.

(*) Denne fellesskapsrettsakten, kunngjort i EUT L 175 av 8.7.2005, s. 3, er omhandlet i EØS-komiteens beslutning nr. 158/2005 av 2. desember 2005 om endring av EØS-avtalens vedlegg XXII (Selskapsrett), se EØS-tillegget til *Den europeiske unions tidende* nr. 10 av 23.2.2006, s. 32.

⁽¹⁾ EFT L 243 av 11.9.2002, s. 1.

⁽²⁾ EUT L 261 av 13.10.2003, s. 1. Forordningen sist endret ved forordning (EF) nr. 211/2005 (EUT L 41 av 11.2.2005, s. 1).

⁽³⁾ EUT L 393 av 31.12.2004, s. 1.

Artikkel 2

Denne forordning trer i kraft den tredje dag etter at den er kunngjort i *Den europeiske unions tidende*.

Den får anvendelse på hver regnskapsperiode som begynner 1. januar 2005 eller senere.

Denne forordning er bindende i alle deler og kommer direkte til anvendelse i alle medlemsstater.

Utferdiget i Brussel, 7. juli 2005.

For Kommisjonen
Charlie McCREEVY
Medlem av Kommisjonen

VEDLEGG

Internasjonale standarder for finansiell rapportering

IFRIC 2	<i>Medlemsandeler i samvirkeforetak og tilsvarende instrumenter</i>
---------	---

IFRIC-TOLKNING 2*Medlemsandeler i samvirkeforetak og tilsvarende instrumenter***Henvisninger**

- IAS 32: «Finansielle instrumenter — opplysning og presentasjon (revidert 2003)
- IAS 39: «Finansielle instrumenter — innregning og måling (revidert 2003)

Bakgrunn

- 1 Samvirker og andre lignende foretak dannes av grupper av personer med det formål å oppfylle felles økonomiske eller sosiale behov. I nasjonal lovgivning defineres gjerne et samvirkeforetak som et selskap som har til formål å fremme sine medlemmers økonomiske interesser gjennom felles forretningsdrift (prinsippet om selvhjelp). Medlemmers interesser i et samvirkeforetak beskrives ofte som medlemsandeler eller lignende, og omtales nedenfor som «medlemsandeler».
- 2 IAS 32 fastsetter prinsipper for klassifisering av finansielle instrumenter som finansielle forpliktelser eller egenkapital. Disse prinsippene skal særlig anvendes på klassifisering av instrumenter med innløsningsrett som gjør det mulig for innehaveren å innløse instrumentene hos utstederen mot kontanter eller mot et annet finansielt instrument. Disse prinsippene er vanskelige å anvende på medlemsandeler i samvirkeforetak. Noen av IASBs stiftere har bedt om hjelp til å forstå hvordan prinsippene i IAS 32 skal anvendes på medlemsandeler og lignende instrumenter med visse egenskaper, og under hvilke omstendigheter disse egenskapene vil påvirke deres klassifisering som forpliktelser eller egenkapital.

Virkeområde

- 3 Denne tolkning får anvendelse på finansielle instrumenter innenfor virkeområdet til IAS 32, herunder finansielle instrumenter utstedt til medlemmer av samvirkeforetak som bevis på medlemmenes eierinteresse i foretaket. Denne tolkning får ikke anvendelse på finansielle instrumenter som skal eller kan gjøres opp i foretakets egne egenkapitalinstrumenter.

Problemstilling

- 4 Mange finansielle instrumenter, herunder medlemsandeler, har likhetstrekk med egenkapital, herunder stemmerett og rett til å få utbetalt utbytte. Noen finansielle instrumenter gir innehaveren rett til å kreve innløsning mot kontanter eller mot en annen finansiell eiendel, men kan omfatte eller være underlagt begrensninger når det gjelder muligheten for innløsning av de finansielle instrumentene. Hvordan bør disse innløsningsvilkårene vurderes når det skal fastsettes om de finansielle instrumentene skal klassifiseres som forpliktelser eller egenkapital?

Konsensus

- 5 Den kontraktsmessige retten som innehaveren av et finansielt instrument (herunder medlemsandeler i samvirkeforetak) har til å kreve innløsning, innebærer i seg selv ikke at det finansielle instrumentet skal klassifiseres som finansiell forpliktelse. I stedet må foretaket ta alle vilkår knyttet til det finansielle instrumentet i betraktning ved fastsettelsen av hvorvidt instrumentet skal klassifiseres som finansiell forpliktelse eller som egenkapital. Disse vilkårene omfatter relevante lokale lover og forskrifter samt foretakets vedtekter slik de gjelder på klassifiseringstidspunktet, men ikke forventede framtidige endringer i disse lovene, forskriftene eller vedtektene.
- 6 Medlemsandeler som ville ha blitt klassifisert som egenkapital dersom medlemmene ikke hadde hatt en rett til å kreve innløsning, er egenkapital såfremt en av betingelsene i nr. 7 og nr. 8 er oppfylt. Bankinnskudd på anfordring, herunder foliokonti, innskuddskonti og tilsvarende kontrakter som oppstår når medlemmer opptrer som kunder, er finansielle forpliktelser i foretaket.
- 7 Medlemsandeler er egenkapital dersom foretaket har en ubetinget rett til å nekte innløsning av andelene.
- 8 Lokale lover og forskrifter eller foretakets vedtekter kan pålegge ulike typer forbud mot innløsning av medlemsandeler, for eksempel ubetingede forbud eller forbud som bygger på likviditetskriterier. Dersom innløsning forbyes ubetinget ved lokale lover og forskrifter eller ved foretakets vedtekter, er medlemsandeler egenkapital. Bestemmelser i lokale lover og forskrifter eller i foretakets vedtekter som forhindrer innløsning bare dersom betingelser, for eksempel likviditetsbegrensninger, blir oppfylt (eller ikke oppfylt), medfører imidlertid ikke at medlemsandeler er egenkapital.

- 9 Et ubetinget forbud kan være absolutt på den måten at all innløsning er forbudt. Et ubetinget forbud kan være partielt på den måten at det forbyr innløsning av medlemsandeler dersom en innløsning ville medføre at antallet andeler eller størrelsen på innskuddskapital fra medlemsandeler ville falle under et visst nivå. Medlemsandeler som overstiger det beløp som det er forbudt å innløse, er forpliktelse, med mindre foretaket har en ubetinget rett til å nekte innløsning som beskrevet i nr. 7. I noen tilfeller kan antallet andeler eller størrelsen på innskuddskapital som omfattes av forbudet mot innløsning, variere fra tid til annen. En slik endring i innløsningsforbudet medfører en overføring mellom finansielle forpliktelser og egenkapital.
- 10 Ved førstegangsinnregning skal foretakets innløsbare finansielle forpliktelse måles til virkelig verdi. Når det gjelder medlemsandeler med mulighet for innløsning, måler foretaket den virkelige verdien for den innløsbare finansielle forpliktelsens virkelige verdi til minst det høyeste beløpet som kan betales i henhold til innløsningsbestemmelsene i foretakets vedtekter eller gjeldende lovgivning, diskontert fra det tidligste tidspunktet da beløpet kunne kreves betalt (se eksempel 3).
- 11 I samsvar med kravet i IAS 32 nr. 35 skal utdelinger til innehavere av et egenkapitalinstrument innregnes direkte i egenkapitalen, fratrukket eventuelle tilknyttede skattemessige fordeler. Renter, utbytte og annen avkastning knyttet til finansielle instrumenter som er klassifisert som finansielle forpliktelser, er kostnader, uten hensyn til om disse beløpene juridisk beskrives som utbytte, renter eller annet.
- 12 Vedlegget, som er en integrert del av denne konsensus, inneholder eksempler på hvordan den skal anvendes.

Opplysninger

- 13 Når en endring i innløsningsforbudet medfører en overføring mellom finansielle eiendeler og egenkapital, skal foretaket opplyse separat om omfanget av, tidspunktet for og årsaken til overføringen.

Ikrafttredelse

- 14 Denne tolkning har samme ikrafttredelsestidspunkt og overgangskrav som dem som gjelder for IAS 32 (revidert 2003). Et foretak skal anvende denne tolkning på årsregnskap som omfatter perioder som begynner 1. januar 2005 eller senere. Dersom et foretak anvender denne tolkning på perioder som begynner tidligere enn 1. januar 2005, skal foretaket opplyse om dette. Denne tolkning skal anvendes med tilbakevirkende kraft.

*Vedlegg***EKSEMPLER PÅ ANVENDELSE AV DENNE TOLKNINGS KONSENSUS**

Dette vedlegg er en integrert del av denne tolkning.

A1 Dette vedlegg inneholder sju eksempler på anvendelse av IFRICs konsensus. Eksempelene utgjør ikke en utfyllende liste; andre mønstre er mulige. I hvert eksempel antas det at det ikke finnes andre betingelser enn dem som er angitt som saksforhold i eksemplet, som ville kreve at det finansielle instrumentet ble klassifisert som finansiell forpliktelse.

UBETINGET RETT TIL Å NEKTE INNLØSNING (nr. 7)**Eksempel 1***Saksforhold*

A2 I henhold til foretakets vedtekter er det bare foretaket som kan treffe beslutning om innløsning. Vedtektene inneholder ingen ytterligere bestemmelser om hvordan en slik beslutning skal tas eller begrenses. Foretaket har aldri tidligere nektet å innløse medlemsandeler, selv om styret har rett til å gjøre dette.

Klassifisering

A3 Foretaket har en ubetinget rett til å nekte innløsning, og medlemsandeler er egenkapital. IAS 32 fastsetter prinsipper for klassifisering som bygger på vilkårene for det finansielle instrumentet, og bemerker at tidligere eller planlagte skjønnsmessige utbetalinger ikke utløser klassifikasjon som en forpliktelse. I AG26 i IAS 32 står følgende:

Når preferanseaksjer er ikke-innløsbare, blir den korrekte klassifiseringen bestemt av de andre rettighetene som er knyttet til dem. Klassifisering er basert på en vurdering av det reelle innholdet i de kontraktmessige ordningene og definisjonene av en finansiell forpliktelse og et egenkapitalinstrument. Når avgjørelsen om utdeling til innehavere av preferanseaksjene, enten denne er kumulativ eller ikke-kumulativ, fullt og helt er opp til utstederen, er aksjene egenkapitalinstrumenter. Klassifiseringen av en preferanseaksje som et egenkapitalinstrument eller en finansiell forpliktelse påvirkes for eksempel ikke av

- a) tidligere utdelinger,
- b) en intensjon om framtidige utdelinger,
- c) en mulig negativ innvirkning på prisen på utstederens ordinære aksjer dersom utdelinger ikke skjer (på grunn av restriksjoner på utbetaling av utbytte på de ordinære aksjene dersom utbytte ikke blir betalt på preferanseaksjene),
- d) omfanget av utstederens reserver,
- e) en utsteders forventning til periodens resultat, eller
- f) utstederens evne eller manglende evne til å øve innflytelse på omfanget av periodens resultat.

Eksempel 2*Saksforhold*

A4 I henhold til foretakets vedtekter er det bare foretaket som kan treffe beslutning om innløsning. I vedtektene står det imidlertid at et ønske om innløsning godkjennes automatisk med mindre foretaket ikke er i stand til å foreta utbetalinger uten å bryte lokale forskrifter med hensyn til likviditet eller reserver.

Klassifisering

A5 Foretaket har ikke en ubetinget rett til å nekte innløsning, og medlemsandelene er en finansiell forpliktelse. Restriksjonene som beskrives ovenfor, er basert på at foretaket har evne til å gjøre opp forpliktelsen. Innløsningen begrenses bare dersom kravene til likviditet eller reserver ikke oppfylles, og da bare inntil de blir oppfylt. I henhold til de prinsipper som er fastsatt i IAS 32, fører de derfor ikke til at det finansielle instrumentet klassifiseres som egenkapital. I AG25 i IAS 32 står følgende:

Preferanseaksjer kan utstedes med ulike rettigheter. Når det skal fastsettes om en preferanseaksje er en finansiell forpliktelse eller et egenkapitalinstrument, vurderer en utsteder de særlige rettighetene som er knyttet til aksjen for å avgjøre om den utviser de grunnleggende kjennetegnene på en finansiell forpliktelse. En preferanseaksje som for eksempel inneholder bestemmelser om innløsning på et bestemt tidspunkt eller etter innehaverens valg, inneholder en finansiell forpliktelse fordi utstederen har en plikt til å overføre finansielle eiendeler til innehaveren av aksjen. *En utstedeers mulige manglende evne til å oppfylle en plikt om å innløse en preferanseaksje når utstederen er kontraktmessig forpliktet til dette, enten på grunn av mangel på midler, en lovfestet restriksjon eller utilstrekkelige overskudd eller reserver, vil ikke fjerne denne plikten.* [Kursivering er tilføyd]

FORBUD MOT INNLØSNING (nr. 8 og nr. 9)

Eksempel 3*Saksforhold*

A6 Et samvirkeforetak har tidligere utstedt andeler til sine medlemmer på forskjellige tidspunkter og med forskjellig beløp, som angitt nedenfor:

- a) 1. januar 20x1: 100 000 andeler à VE 10 (VE 1 000 000),
- b) 1. januar 20x2: 100 000 andeler à VE 20 (ytterligere VE 2 000 000, slik at det samlede antallet utstedte andeler er VE 3 000 000).

Andelene kan innløses umiddelbart til pålydende.

A7 I henhold til foretakets vedtekter kan kumulative innløsninger ikke overstige 20 prosent av det høyeste antallet medlemsandeler som på noe tidspunkt har vært utestående. 31. desember 20x2 har foretaket 200 000 utestående andeler, som er det høyeste antallet medlemsandeler som på noe tidspunkt har vært utestående, og ingen andeler er tidligere blitt innløst. 1. januar 20x3 endrer foretaket sine vedtekter og øker det tillatte nivået for antall kumulative innløsninger til 25 prosent av det høyeste antallet medlemsandeler som på noe tidspunkt har vært utestående.

Klassifisering

Før vedtektene endres

A8 Medlemsandeler som overstiger innløsningsforbudet, er finansielle forpliktelser. Samvirkeforetaket måler denne finansielle forpliktelsen til virkelig verdi ved førstegangsinnregning. Ettersom disse andelene kan innløses umiddelbart, fastsetter samvirkeforetaket den virkelige verdien av slike finansielle forpliktelser slik det kreves av IAS 39 nr. 49, der det står følgende: «Den virkelige verdien av en finansiell forpliktelse med et anfordringselement (for eksempel et bankinnskudd på anfordring) er ikke mindre enn det beløpet som skal betales umiddelbart .....» Følgelig klassifiserer samvirkeforetaket som finansielle forpliktelser det høyeste beløpet som kan utbetales umiddelbart i henhold til innløsningsbestemmelsene.

A9 1. januar 20x1 er det høyeste beløpet som kan utbetales i henhold til innløsningsbestemmelsene lik 20 000 andeler à VE 10, og foretaket klassifiserer derfor VE 200 000 som finansiell forpliktelse og VE 800 000 som egenkapital. 1. januar 20x2 stiger imidlertid det høyeste beløpet som kan innløses i henhold til innløsningsbestemmelsene, til 40 000 andeler à VE 20 som følge av en ny utstedelse av andeler. Utstedelsen av ytterligere andeler til VE 20 skaper en ny forpliktelse som måles til virkelig verdi ved førstegangsinnregning. Etter at disse andelene er blitt utstedt, utgjør forpliktelsen 20 prosent av det samlede antallet utestående andeler (200 000), målt til VE 20, eller VE 800 000. Dette krever at en ytterligere forpliktelse på VE 600 000 innregnes. I dette eksemplet innregnes det ikke noe resultat. Derfor klassifiserer foretaket nå VE 800 000 som finansielle forpliktelser og VE 2 200 000 som egenkapital. I dette eksemplet antas det at disse beløpene ikke blir endret mellom 1. januar 20x1 og 31. desember 20x2.

Etter at vedtektene er endret

A10 Som følge av endringen i vedtektene kan samvirkeforetaket nå avkreves å innløse høyst 25 prosent av sine utestående andeler, eller høyst 50 000 andeler à VE 20. 1. januar 20x3 klassifiserer derfor samvirkeforetaket som finansielle forpliktelser et beløp på VE 1 000 000, som er det høyeste beløpet som kan utbetales umiddelbart i henhold til innløsningsbestemmelsene, som fastsatt i samsvar med IAS 39 nr. 49. 1. januar 20x3 overfører foretaket derfor et beløp på VE 200 000 fra egenkapitalen til finansielle forpliktelser, mens VE 2 000 000 klassifiseres som egenkapital. I dette eksemplet innregner foretaket ikke noe resultat på overføringen.

Eksempel 4

Saksforhold

A11 Lokal lovgivning som samvirkers drift er underlagt, eller vilkårene i samvirkeforetakets vedtekter, forbyr foretaket å innløse medlemsandeler dersom foretaket gjennom slik innløsning ville få redusert innskuddskapitalen fra andelene til under 75 prosent av det høyeste beløpet fra innskuddskapitalen til medlemsandeler. Det høyeste beløpet for et bestemt samvirkeforetak er VE 1 000 000. På balansedagen utgjør innskuddskapitalen VE 900 000.

Klassifisering

A12 I dette tilfellet blir VE 750 000 klassifisert som egenkapital og VE 150 000 som finansielle forpliktelser. I tillegg til de numrene i IAS 32 som allerede er sitert, står det blant annet følgende i nr. 18 bokstav b):

... Et finansielt instrument som gir innehaver rett til å kreve at utsteder innløser instrumentet mot kontanter eller en annen finansiell eiendel (et «instrument med innløsningsrett»), er en finansiell forpliktelse. Dette er tilfellet selv om beløpet i kontanter eller andre finansielle eiendeler blir fastsatt på grunnlag av en indeks eller et annet element som kan øke eller minske, eller når den juridiske formen på instrumentet med innløsningsrett gir innehaver rett til en residualinteresse i en utsteders eiendeler. Det faktum at det finnes en mulighet som gir innehaver rett til å kreve at utsteder innløser instrumentet mot kontanter eller en annen finansiell eiendel, betyr at instrumentet med innløsningsrett oppfyller definisjonen av en finansiell forpliktelse.

A13 Innløsningsforbudet som beskrives i dette eksemplet, er forskjellig fra de restriksjoner som beskrives i IAS 32 nr. 19 og AG25. Disse restriksjonene er begrensninger på foretakets evne til å betale gjeld på en finansiell forpliktelse, dvs. de forhindrer betaling av forpliktelsen bare dersom de angitte betingelser er oppfylt. Dette eksemplet beskriver derimot et ubetinget forbud mot innløsning utover et angitt beløp, uten hensyn til foretakets evne til å innløse medlemsandeler (for eksempel kontantbeholdning, overskudd eller reserver til utdeling). I praksis vil innløsningsforbudet forhindre foretaket i å pådra seg en finansiell forpliktelse til å innløse mer enn et angitt beløp av innskuddskapitalen. Derfor vil den delen av medlemsandeler som er underlagt innløsningsforbudet, ikke utgjøre en finansiell forpliktelse. Til tross for at hver andel kan innløses enkeltvis, vil en del av de samlede utestående andelene ikke kunne innløses under noen andre omstendigheter enn ved avvikling av foretaket.

Eksempel 5

Saksforhold

A14 Saksforholdene i dette eksemplet er de samme som i eksempel 4. I tillegg vil de likviditetskrav som pålegges foretaket gjennom lokal lovgivning, forhindre at foretaket på balansedagen må innløse eventuelle andeler, med mindre foretakets kontantbeholdning og kortsiktige investeringer overstiger et angitt beløp. Følgene av disse likviditetskravene på balansedagen er at foretaket ikke kan utbetale mer enn VE 50 000 for å innløse medlemsandelene.

Klassifisering

A15 Som i eksempel 4 klassifiserer foretaket VE 750 000 som egenkapital og VE 150 000 som finansiell forpliktelse. Dette skyldes at det beløpet som er klassifisert som forpliktelse, er basert på foretakets ubetingede rett til å nekte innløsning og ikke på betingede restriksjoner som forhindrer innløsning bare dersom likviditetskrav eller andre betingelser ikke er oppfylt, og bare inntil tidspunktet da de er oppfylt. I dette tilfellet anvendes bestemmelsene i IAS 32 nr. 19 og AG25.

Eksempel 6

Saksforhold

A16 I henhold til foretakets vedtekter er det forbudt å innløse andeler med et beløp som overstiger provenyet fra utstedelsen av flere andeler til nye eller eksisterende medlemmer i løpet av de tre foregående årene. Proveny fra utstedelse av medlemsandeler skal anvendes til innløsning av andeler som medlemmene har krevd innløst. I de tre foregående årene har provenyet fra utstedelse av medlemsandeler vært VE 12 000, og ingen andeler er blitt innløst.

Klassifisering

A17 Foretaket klassifiserer VE 12 000 av medlemsandelene som finansielle forpliktelser. I overensstemmelse med de konklusjoner som beskrives i eksempel 4, er medlemsandeler som er underlagt et ubetinget forbud mot innløsning, ikke finansielle forpliktelser. Et slikt ubetinget forbud gjelder for et beløp som tilsvarer provenyet fra andeler utstedt før de tre foregående årene, og følgelig klassifiseres dette beløpet som egenkapital. Et beløp som tilsvarer provenyet fra eventuelle andeler utstedt i de tre foregående årene, er imidlertid ikke underlagt et ubetinget innløsningsforbud. Derfor medfører provenyet fra utstedelsen av medlemsandeler i de tre foregående årene finansielle forpliktelser inntil det ikke lenger kan anvendes til innløsning av andeler. Dermed har foretaket en finansiell forpliktelse som tilsvarer provenyet fra andeler utstedt i løpet av de tre foregående årene, med fradrag for eventuelle andeler som er innløst i denne perioden.

Eksempel 7*Saksforhold*

A18 Foretaket er en samvirkebank. I henhold til lokal lovgivning om samvirkebankers drift skal minst 50 prosent av foretakets samlede «utestående forpliktelser» (en term som i bestemmelsene defineres på en slik måte at den omfatter medlemmers andelskonti) bestå av innskuddskapital fra medlemmene. Følgene av bestemmelsen er at dersom de utestående forpliktelsene i et samvirke utelukkende består av medlemsandeler, er det i stand til å innløse samtlige andeler. 31. desember 20x1 har foretaket i alt VE 200 000 i utestående forpliktelser, der VE 125 000 representerer medlemmers andelskonti. Vilåårene for medlemmenes andelskonti tillater at innehaveren innløser dem på anfordring, og foretakets vedtekter inneholder ingen begrensninger på innløsning.

Klassifisering

A19 I dette eksemplet klassifiseres medlemsandeler som finansielle forpliktelser. Innløsningsforbudet tilsvarer de restriksjonene som beskrives i IAS 32 nr. 19 og AG25. Restriksjonen er en betinget begrensning på foretakets evne til å betale gjeld på en finansiell forpliktelse, dvs. den forhindrer betaling av forpliktelsen bare dersom de angitte betingelsene er oppfylt. Foretaket kan nærmere bestemt bli avkrevd å innløse samtlige andeler (VE 125 000) dersom det betaler tilbake alle sine øvrige forpliktelser (VE 75 000). Følgelig vil innløsningsforbudet ikke forhindre foretaket i å pådra seg en finansiell forpliktelse til å innløse mer enn et angitt antall andeler eller en angitt del av innskuddskapitalen. Foretaket kan bare utsette innløsningen inntil en betingelse er oppfylt, dvs. tilbakebetalingen av andre forpliktelser. Medlemsandeler i dette eksemplet er ikke underlagt et ubetinget innløsningsforbud, og klassifiseres derfor som finansielle forpliktelser.